

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE: Drukkerij COLLE — (Naam, Maat, etc.) — TONGEREN Postcheks rekening n. 3482 Telefoon 12

Abonnementprijs: fr. 12,50 per jaar vooraf betaalbaar 30 centimen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN. Prijs per regel ..... fr. 1,00 Tusschen Allerlei- in Provincie ..... fr. 2,00 nieuws ..... fr. 2,00 Vonnissen en doodberichten ..... fr. 3,00 Kleine Aankondigingen: van 1 tot 4 regels ..... fr. 2,50 Elke regel meer ..... fr. 0,50 Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Wat is de Zedenleer?

De zedenleer of de ware moraal is eene wet die iedereen mensch beheerscht. 't is de toom die tegenhoudt, en gansch onafhankelijk zijnde van onzen eigen wil, verbeiden onze neigingen en drijft ons voort. Daarom verplicht ons de zedenleer en blijft ons immer de meester.

Indien ten dage loopt men de menschen af met eene zwoezegde vrje moraal die uit de overal verspreide onverschilligheid voortkomt, die alles toelaat en niets verbiedt.

Moest de ware zedenleer haren oorsprong of wortel in ieder mensch zelf doen ontkiemen, dan zou onze persoon zelf over de zedenleer haas spelen; moest zij dan ons eigen-kauchtig-zelf-zijn rijpen dan zouden wij haar wel vernemen of veranderen naar eigen oosting of goedvinden.

En ons geweten dan dat als een pechelm-zinnice stem ons zegt wat goed is, maar ook zegt wat slecht is, dat ons soms vroeging verwekt, maar ook wat vrange en vol-doening geeft, is dat de grond der zedenleer niet, maar het middel, de plaats waardoor de zedenleer zich laat gevoelen.

Bijgevolg de grond der zedenleer is onze persoon of onze eigen neiging niet. 't is ook niet de openbare denkwijze die van volk tot volk, van stam tot stam verscheidt. De openbare denkwijze is enkel de uitdrukking der zeden van een land, van een eeuw, van een dag; 't is een veranderlijke regel naar gelang de omstandigheden, die geen opperste maar slechts een bepaaldelijke scheidsrechter kan zijn.

***

Is missielien de wet de zedenleer?

Neen, want het gebeurt vaak dat de wet de zedenleer kwetst in plaats van ze te beschermen en te verdedigen. Dikwijls is de wet onmachtig om de misdaad te straffen en de deugd te loonen; en de wet blijft altijd staan als er spraak is van geweten. De wet, maar dat is de mesch die spreekt of dreigt, en men licht er mede! Wij zijn ook menschen en onze rede zal niet buigen zoolang wij menschen zijn. Zij kunnen iemand zijn hoofd afsnau maar aan den wil kan men niets doen. Het grondbeginsel dat de moraal of zedenleer schraagt is dus noch geweten, noch openbare opinie, noch wet; 't is noch in ons, noch rondom ons.

***

Het is boven ons: 't is God. Buiten Hem, die alles schiep en alles bestiert, is de zedenleer ijf en zij kent geen andere maker. Buiten God die beveelt heeft de zedenleer geene verplichtende kracht. Buiten God, die ziet en hoort, die straft en belooft, heeft de zedenleer geen gezag, want dan is zij enkel een vonnis zonder rechtbank, zonder rechtens. Buiten God geen princip, zonder de zedenleer steunt. Godsdienst is de basis der zedenleer, want godsdienst en zedenleer zijn onafscheidbaar.

De Kringen heeft een zuiver wel afsteeke-lijke zedenleer, met zijn Gredo, zijn tien gelederen, zijn evangelie, zijn catichismus. Daarin staat wat de mensch moet weten en doen om zijn einde te bekomen. Daar is het licht dat roods neuzenfen enwenen schant en doet. En komt er niet aan wat de Kerk die met de bewaking is gelast, heeft van den Goddelijken Meester, het geod, dat licht, dien schat der christone zedenleer, onveranderd tot het einde der eeuwen te bewaren.

Godsdienst is de bron der moraal. Als gij de bron versp, zal de stroom op-houden, zoo is 't met de zedenleer zonder godsdienst. Zij droogt uit, ze wordt onmogelijk.

Neemt van den mensch zijn godsdienst weg en wat blijft over? Een nouw veldine drift, een leven vol kommer en zorgen zonder doel, zonder endbestemming.

Ite ad Joseph.

Gij, Jozef, zuivre Bruidgom Der maagdelijke Moeder, Te zaam door mensch en engeldom Gevierd als Jezus' hoeder, Den schat van God, door God aan d'aard In zijn genê gegeven, Hebt gij in trouwe zorg bewaard — Het graan van 't eouwig leven. Wij zijn zoo arm en gij zoo rijk: Gij deelt de koningsgoederen. En toch, heel min aan U gelijk, Toch zijn wij uwe broederen. Wij zijn des eigne vaders kroost, Doch hebben niet zijn harte Als gij met liefde en trouw getroost, Maar deden diep hem smarte. De vorst laat U in 't koningshof Zijn ring en halsband dragen; Het dankbaar volk met eer en lof Knield rond uw zegewagen; En e gaat tot Jozef u spreekt de vorst Bij 't smeken onzer beden... Wij komen met beklemede borst, Indachtig ons verleden. Wij, zondaars, oogsten ijdelheid Van de onbevruchte voren; De schuren, door uw zorg bereid, Zijn overvol van koren. Wij, dwazen, dorschten stuuwend kaf Van onvolwassen halmen; Wij zaaiden zonde en oogsten straf, Gij prijkt met zegehalmen. Wij zijn door noodswang opgestaan Uit ons verdorde landen. Laat Jozef, ons niet huiswaarts gaan Met begeelvenen handen; Neem onze smeekbeden aan; Wij hulp en bijstand geven; Bedoel ons van het levensgraan Dat reeds tot eouwig leven.

De samenzwering van het stilzwijgen.

Niets is duchtbaarder dan de samenzwering van het stilzwijgen in te gaan, die de internationale pers rondom de keizervervolg-ing in Mexico, als op bevel aan een orde-woerd in acht neemt.

Die samenzwering van die dooslike stil-zwijgenheid teekent zich nog scheller af, wanneer wij tegenover haar de ruchtbaar-heid hebben zien stellen, welke die zelfde pers in 't leven geroepen heeft bij het proces van de weinig inter-sante persoonlijen van een Saeco en eenen Vanzetti, bij wiens overlijden de bladen met een rouwband ver-schenen zijn en welke als martelaren werden uitgeroepen.

Tegenover die Mexikaansche gruwel-standen schijnt de Liga van de rechten van den mensc als in doodslaap geroken. Zij die de werch in oplichting bracht bij de kerselstelling van eenen Ferrer, in de kerselarijen wordt nog geen woord gerept over de moordpartijen, waarvoor Calles ver-antwoordelijk is; de Volkenbond zwijgt.

Alleenlijk op Petrus Stool verheft een Grijsaard zijn stem om de onrechtvaardig-heid aan te klaren en het recht boven het geweld te stellen. Zijne stem heeft toch tenminste weerk-lank gevonden in onze Statenraad. Onlangs heeft Pierre Rutten in naam der katholieke rechtsprijzer in de Senaat de vrijheidsroev-ende handelingen der Mexikaansche lei-ders aan de kaak gesteld.

De Belgische katholieken hebben daar-voor getoond, dat zij niet desalichtig willen zijn aan die samenzwering van stilzwijgen. « Het Mexikaansche volk » zegde onder andere P. Rutten, wordt door zijn eizen re-gering behandeld als een hoop slaaven door de kracht van wetten, die strijdig zijn te-gen alle goddelijke en menscheijke re-chten. De Mexikaansche grondwet van 1917 is een monsterachtig iets; het godsdienst-onderwijs is verboden, altijd en overal; de priesters verliezen alle rechten, zoo burger-lijke als politieke; alle instelling van gods-dienstige voorwerpen is verboden zoo in 't openbaar als in 't bijzonder; de kerken, se-minaries, pastorieën en alle kerkelike ge-bouwen zijn door den Staat in beslag ge-nomen; de godsdienst heeft geene enkele vrij-heid meer.

Het godsdienstig onderwijs wordt er verboden tot zelfs in de private scholen. Alleen het feit hun ambit uit te oefenen, geeft voor de priesters aanleiding tot verlies hun-ner burgerlijke en politieke rechten. De Kans zegt dat zij worden gelijk gesteld met krankzinnigen. Met een luitje aan te zet-ten in het klooster te gaan loopt men kracht-ens de wet van 14 Jul. 1926 gevangen-zet-ten en boetstraffen op. (Uitroepingen rechts.) Kruchten den onzedeelheid van 22 Jul. 1926 mogen de kleedij van den leeraar, de boeken, noch zelfs de versieringen der schoolbanken op het bestaan van een gods-dienst wijzen. De liden van den eeredienst mogen niet eren van een particulier Wordt met gevangenzetting en boetstraffen be-straft al wie men een politie te versiering een schijf van goud onts geeft. Kerken, se-minaries, colleges, kloosters, enz. worden rangschikt. Het is voor-alsen zelfs in pri-vate vergaderingen de duden der regering te liden.

Andere wetten laten toe de gruwelike-ste folteringen te plegen tegen de katholie-ken, zelfs de doodstraf toe te passen. Het menscheleken heeft er weinig waarde. Een Mexikaansch dagblad « Excelesior » schreef: « Mexico heeft altijd misbruik gemaakt van de doodstraf, doch dezen keer is alle er-bied voor het menscheleven verkwonden. De beschuldigen en de verdachten hebben zelfs het recht niet zich te verdedigen ».

Men huivert bij de lezing der folterin-gen en martelingen, met dewelke men in Mexico de katholieken, zelfs vrouwen en kinderen ter dood brengt.

Wij moeten met spijt vaststellen dat de internationale solidariteit te loor gaat. Het mag niet gebeuren dat ergens een Ameri-kaansch, Engelsch of Italiaansch diplomaat wordt geraakt, of de gezantschappen of kanselarijen teekenen verzet aan. Wij ont-kennen hun dat recht niet, doch wij begrip-pen niet dat heel de wereld zwijgt, wanneer er kwestie is van de slachtoffers der wrede-ke kerkvervolgning in Mexico. Waar is de eerbied voor het ideaal, voor het geweten, voor de vrijheid, gevaren? Is het waar, dat dit alles geen petrolbron waard is? Zijn er dan geen andere waarden meer dan beurs-waarden? Is het niet droevig dat de kato-liche Pers alleen staat in de verdediging van de slachtoffers der Mexikaansche dwinge-lingen?

Na de redevoering van Pater Rutten, heeft de socialistische Senator M. Vincch het noodig gevonden de verdediging op zich te nemen van de Mexikaansche regering en de moordenaars te verheerlijken.

Onder andere riep hij uit: « President Calles is een man van de labourpartij, de socialisten van ginder ».

De aan komt uit de mouw. Calles is dus eene roode kamaard. Dat zegt genoeg. Daar-om mogen de daden van dien Nero van Me-xico niet gelakt worden en zal hij altijd mogen rekenen op zijn roode trawanten om hem te verdedigen. Onze socialistische linkerzijde heeft M. Vincch daverend toegelicht in zijn lof-spraak der Mexikaansche gruwelen. 't is niet het schoonste dat hij met geschiedenis. Zij hebben bewezen dat zij met de Mexikaansche ver-volgers zijn. Wij zullen het niet vergeten.

SENAATSKIEZING TE GENT.

EEN SCHITTELENDE OVERWINNING DER KATHOLIEKE PARTIJ. GROOTE AUTEURITING VAN DE SOCIALISTEN.

De kiezing van de Senaat te Gent, die op 17 Maart 1928 plaats heeft, is een schitterende overwinning der Katholieke Partij. De kiezing is een schitterende overwinning der Katholieke Partij. De kiezing is een schitterende overwinning der Katholieke Partij.

De kiezing van de Senaat te Gent, die op 17 Maart 1928 plaats heeft, is een schitterende overwinning der Katholieke Partij. De kiezing is een schitterende overwinning der Katholieke Partij. De kiezing is een schitterende overwinning der Katholieke Partij.

UITSLAG DER VERKIEZINGEN VAN ZONDAG.

Er waren 3 lijsten, als volgt: samenge-steld Katholieken: werkelijke: heer Guld-aere, volksvertegenwoordiger; toegewege: de heer de Kerchove d'Exaerde, arrondissement-commissaris. Socialisten: werkelijke: heer Fr. Tech, gewoontepre-senator; toegewege: Dr. Vla-sen. D'lijsten: werkelijke: heer Alfred van der Sijpe, burgemeester van Gent; toe-gewege: heer Dammeels.

Zie de officiële uitlijst: Katholieken 66.710 stemmen. Liberalen 19.620. Socialisten 11.926.

Het aantal neder- en witte briefjes be-deeet voor heel het arrondissement 13.397.

In de eerste kiezing, 1925, behielden de Katholieken 57.198 stemmen, nu 66.710 stemmen. De socialisten zijn gevallen van 41.845 tot 11.926 stemmen en de liberalen 31.000 stemmen tot 19.620.

In het kanton Gent vervallen de socialis-ten 23.914 stemmen in 1925, tot 19.415 ver-leden zondag; de katholieken stege-er in te-deelend van 11.554 tot 12.339 stemmen.

Te Lebeere is het even gevallen: Katho-licen 3.661 stemmen in 1925, en nu 4.121.

DE KONING EN DE KONINGIN VAN SPANJE EN HUNNE KINDEREN. De kwestie der trouwopvolging stelt zich thans voor de Spaansche Soevereiniteit, wegens den gezondheidstoestand van hunne oudsten zoon, Hierboven een welbekende groep voorstellende de Koningin en hare kinderen. In het medaillon Z.M. Alphonso XIII.

BUITENLAND

Berouw en Restitutie. — In het politie-kommissariaat der qua de Orfèvres, te Pa-rijs, bood zich een priester aan, die het ver-langen uitdrukte den kommissaris te spre-ken. Ik kom u restitutie doen van een ring, zegde hij, welke onlangs te Nizza vesten werd ten paaleeke eener Amerikaansche v. Uit zijn zak haalde hij den ring toe van-schijn, welke eene waarde heeft van 200.000 fr. « Hoe komt gij aan dezen ring? » vroeg de kommissaris. « De ontvoeder, ant-wordeerde hij, is bij mij te blichten gekomen en bekende den diefstal te hebben gepleegd. Ik verklaarde hem dat ik hem geen af-soluitie kon geven, indien hij het gestolen juweel niet teruggaf. En 's anderszins is de be-rouwhebbende zondaar mij den ring komen overhandigen. Hier is het juweel! »

En de priester ging heen, zonder zijn naam te noemen. Men ziet dat de biecht nog voor heel wat beter is als de onverschilligen en de ongelooften het meenen.

— Gruwelijke kindermoord te Mégrit. — Het parket van St-Brieuc werd onlangs ver-wittigd dat twee vrouwen van Mégrit, Léon-tine Poilvet, 22 jaar en hare moeder Marie Poilvet, 58 jaar, door de openbare meening beschuldigd werden van eene gruwelijke

DE « PRINSES ASTRID »

Het toestel, bemand door de luchtreizigers Thieffry, Lang en Quersin, vertrok verleden week uit het vliegveld van Exere, in bestemming van Congo. Deze afstand moest in vier stappen afgelegd worden. Vertrokken om 8.03 u moest het toestel om 8.30 u dalen, nabij de Franse grens, ter oorzaak van den hevigen mist. Het vliegtuig werd erg beschadigd tengevolge der ruwe landing, tweegebracht door de zwaarte zij-ner lading. Het werd naar Brussel terug gestuurd.

M. en Mme Poincaré, geen kinderen. M. en Mme Herriot, geen kinderen. M. en Mme Philipp, Berthelot, geen kin-dren, enz. enz.

Eindelijk bij het bezoek aan Creusot, bleek de koningin voldaan. Zij stelde haar gewone vraag aan Mm Schneider en daar op geen tek bij de hand was, gaf zij door middel van gebaren te verstaan wat zij gaarne wilde weten. Mme Schneider snapte nog al gauw wat bedoeld werd, en antwor-de, ook met gebaren: Van.

Ten klijt te de koningin in de handen en zende als wat zonder twijfel betredende: Eindelijk!

DUISSLAND.

Op de Leipzig-foor. — DE KONING EN DE BREESTER. Deze dagen, toen de voorste brachten zij ook een bezoek aan de jagers te Leipzig. Daar deed zich een geval voor, dat herinnert aan wien eeraf Peter den Grote van Rusland, die er ook altijd op beschikt was nieuwheden in zijn land in te voeren.

Een arm werkmeisje stond aan eene bre-machien, en de bezoekers te tonen hem er zich moet van bedienen. Opeens ad el aantal bezoekers voor den staal strid en zonder dat zij wist, wie die menschen allen al waren, waren de gretige blikken van den naar wetenschap dorstenden koning Am-nasallah op de machien en naar wijze van loeiuing gevestigd. Door middel van een balk vroeg hij om hem de werking te toon-en en handte om naar eenet volded het met een het versak, zonder er ook naar te denken, dat de koning, zedende, de koning te lant het kenden hielden.

De koning stelde eenige vragen. Afte zij niet naar een wetenschappelijke koning Am-nasallah zich een bezoek gaf. De koning, zedende, de koning te lant het kenden hielden.

ITALIE.

Fortig drama ten Planchards. — TWEE DOODEN EN EEN GEWONDEN TENGE-VOLGE VAN EEN FAMILIEWIST. Aan den straatweg van Pavenza naar Ger-mania is het politiehuis Gorno gebouwd. Daar woonde de herbergier Pavesi, een man van 50 jaar, die een veete had tegen den land-bouwer Ziliani, een man van 35 jaar, die, hewed bij getrouwd was, hefties betrekkin-gen had aangeknoopt, met Pavesi's 17-jarige dochter.

Maandagavond wapende Pavesi zich met een geweer en begaf zich naar de boerderij van Ziliani, die toevallig met twee andere boeren in de deur van zijn schuur stond. Zoodra Pavesi hem zag, richtte hij het ge-weer op hem en schoot hem neer. De man was op slag dood.

Pavesi wilde langs een achterweg naar huis terugkeren, doch werd daar op zijn heurt aangevallen door Sparuffati, een vriend van Ziliani, die hem met een paar mes-seneken doodde heet.

Intusschen was een aantal dierprijden op het veld afgeklommen, onder over ook een zoon van Pavesi. Toen deze over het lijk van zijn vader gebogen lag, heeft Sparuffati ook hem een eentje meesleken toegelicht, die echter niet van doodelijken aard zijn. Sparuffati is gevlucht.

Engeland. — In het huishouden Vernon, te Manchester, heeft een ijelijk tooneel plaats gehad. In 't mid-den van den nacht hoorde de vader snijden de kreten, en kwam zijne vrouw in de kamer gelopen. Zij was aan het hoofd ge-kwest, « Arthur is schielijk zinlees ge-worden, riep zij, spoedig, hij is beneden! » De vader spoedde zich naar de keuken, en vond er zijn zoon op een stoel liggend. Hij naderde hem, doch de jongeling, het hoofd oprichtend, bracht zijn vader een snede liet een schermes toe. De arme man kon evenwel zijn zoon in de armen tillen en hem naar zijne slaapkamer dragen. Dan eerst zag hij dat de jongeling met bloed overdekt was, « Ik ga sterven, riep de 20 jarige jon-

geling, ga spoedig moeder halen! » De vader verliet de kamer en kwam, eenige oogenblikken later, met zijne vrouw terug. Een ontzettend tooneel vertoonde zich aan de verschrikte oogen der ouders, die hun over hun zoon zich, met een schreeuw, de lijd overzien en dood op den vloer staken. De jongeling, die zich voor een evenwiel voorbereide, was schielijk zwa gewond en scheen aan influenza te liden.

Het land der euvelingen. — Het eene Maritische avondland te Lav. Het eene Maritische avondland te Lav. Het eene Maritische avondland te Lav. Het eene Maritische avondland te Lav.

Een geval is al bijzonder de inerte wraak. Een man, José Pereira, getrouwd, die in La Linea, bij Gibraltar woont, is 140 jaar oud. Hij was 48 jaar lang straatveger te Gibral-tar. Op zijn 60e jaar moest hij echter een ander middel van bestaan zoeken, en hij werd handelaar in loterijbrieven en speelde een zeer veel verbeeld benept, te La Linea, hetwelk hij nu heden ten dage is. Hij heeft altijd sterk gekookt. Het merkwaardigste is echter, dat zijn moeder nog leeft op 127 jaar oud is. Zij woont in Estoril, in Portu-gal en ontvangt een klein pensioen van de Portugesche regering. Mm de Perera's vier broers leven nu en, en de moeder; zij zijn onderscheidlijk 111, 109, 106 en 105 jaar oud en verdienen een kost met den arbeid hunner handen.

OOSTERRIJK. Spiritisme als godsdienst. Spiritisme als godsdienst. Spiritisme als godsdienst. Spiritisme als godsdienst.

Belangrijke statistieken. — Uit Moskou 12 Maart: Volgens gepubliceerde gegevens over de delinquentie uitslagen van de schatting in